

slaa nedsat, vil komme tilbage til dette Spørgsmaal.

Der er i samme Paragraf en enkelt Ting, ogsaa angaaende Skovene, som jeg gerne vil pege paa. De Skove, jeg hidtil har omtalt, er Fredskove eller Friskove, som man ogsaa kalder dem, men for de andre Skoves Vedkommende følger man en anden Regel med Hensyn til Jordvurderingen, idet der i Paragraffen herom staar: „Saafremt Benyttelsen til andet end Skovbrug maa anses for at være den i økonomisk Henseende gode Anvendelse, og der ikke hviler Fredskovsforpligtelse paa Ejendommen, sker Ansættelsen efter de under 1) og 3) anførte Regler“ — altsaa efter Reglerne for almindelig Jordvurdering. Jeg synes ikke, det er ganske rigtigt at behandle en Privatskov, som ikke er Fredskov, paa en anden Maade end Fredskove i Almindelighed. Man kunde dog godt tænke sig, at der stod en god Skov uden Fredskovsforpligtelse, som var Samfundet forholdsvis ligesaa nyttig som en stor Fredskov og derfor burde have de samme Fordele ved Beskatningen, som Fredskovene har. Men jeg ved ikke, om der kan ligge noget andet til Grund for denne Bestemmelse. Vi har jo allesammen hidtil været enige om, at det, det gælder om, er i høj Grad at beskytte vore Skove, men dette er efter min Mening ikke en Vej til at beskytte dem.

Jeg kommer saa til § 5, der handler om Størrelsen af Grundværdiskatten. Den er i Forslaget ansat til 1,5 pro mille, og det kan jeg give min Tilslutning. Men i sidste Stykke af samme Paragraf kommer vi ind paa Skatten af Skovejendomme, og der er den nedsat til det halve af Grundværdiskatten for Agerjord. Jeg er ikke ganske sikker paa, om det dog ikke bliver for mild en Beskatning. Men herom kan vi jo ogsaa tales ved i Udvalget.

§ 6 handler om Skat efter Ejendoms-skyld. Jeg har allerede oplyst, hvorledes Fremgangsmaaden er ved Ansættelsen af Ejendomsskylden, og det Restbeløb, der bliver tilbage, er foreslaaet beskattet med 1,1 pro mille. Heller ikke dette Forhold har jeg noget at erindre imod. Det fremgaar jo af de Beregninger og Oplysninger, som følger med Lovforslaget, at de Indtægter, Staten vil faa herigennem plus den foreslaaede Jordværdiskat, nogenlunde vil svare til dem, Staten hidtil har faaet. Det er altsaa ikke Skatter, der giver nogen Merindtægt for Staten.

Der er i § 8 en Bestemmelse om, at Finansministeren helt eller delvis kan fritage Hedeplantager eller lignende for Ejendomsskyld og Grundskyld i et Tidsrum af

indtil 30 Aar. Denne Bestemmelse finder jeg meget rimelig netop af de Grunde, jeg nævnte før, idet den kan bidrage til at fremelske Plantninger o. s. v., men det er et Spørgsmaal, om dette Tidsrum af 30 Aar ikke i Virkeligheden er for lidt. Jeg har i disse Dage faaet forevist Regnskabet for en Hedeplantage paa 1 000 Tdr. Land, som viste et bedrøveligt Resultat. Denne Hedeplantage var omtrent 30 Aar gammel, og der var ingen Udsigt til i lange Tider at faa nogen Indtægt af den; men alene Skatten paa den Ejendom viste sig at være 1 500 Kr. aarlig. Det kan jo synes lige haardt nok, naar en enkelt Mand eller et Selskab har ofret betydelige Summer for at faa en Beplantning i Gang, at der saa vedblivende skal hvile en saa tung Byrde paa dem. Det afhænger selvfølgelig ganske af, hvordan den Jord er, der er plantet paa, om et daarligt eller et godt Resultat kan fremkomme. Men jeg synes, der burde være et større Spillerum for Ministeren, saaledes at han kunde imødekomme et begrundet Andragende om Fritagelse for Skat ud over 30 Aar.

Jeg kommer saa til § 10, som omhandler det vurderingstekniske. Med Hensyn til Over-Skyldraadet er Reglerne de samme, men med Hensyn til Vurderingsraadene er der sket en stor Forandring. Hidtil har det jo været saaledes, at samtlige Vurderinger af faste Ejendomme blev foretaget af to af Kommunen valgte Vurderingsmænd og en af Ministeren valgt Vurderingsformand, og dette System tror jeg i Virkeligheden har været saa godt, at man nødig skulde forlade det. Den Forandring, som nu foreslaas, er, at det er de to Vurderingsmænd ude i Kommunerne, der nu skal foretage Vurderingen. De kan hidkalde et Medlem af det Skyldraad, der foreslaas oprettet i hvert Amt, men han har ingen Stemmeret. Det vil altsaa være muligt for disse to trods dette Skyldraadsmedlems Tilstedeværelse og mod dennes Villie at gennemføre den Vurdering, som de ønsker. Jeg tror ikke, man skal gaa over til dette, jeg tror, at man skal lade det være foruden, akkurat som det er, og lige saa foroven med Hensyn til Over-Skyldraadet. Forholdet er jo det — jeg har haft med dette Arbejde at gøre siden 1903 —, at mange Vurderingsmænd bliver valgt uden at have Interesse for det. Det er endvidere blevet fremhævet mange Gange af Vurderingsformænd i Over-Skyldraadet, at der har været Kommuner, som ligefrem har valgt til Vurderingsmænd Mænd, om hvem de vidste, at de vilde holde Vurderingerne længst muligt nede. Nu hjælper det jo ikke meget, hvis man tænker sig to af den